

idet vi mene, der er gode Grunde, der tale for, at hun faar disse private Tjenestear regnede med.

Betænkningens Nr. 117 angaar et Andragende fra Repræsentantskabet og Direktøren for Aarhus Teater om et Tilskud af 25,000 Kr. aarlig. Det er en gammel Bekendt, der har været fremme her i Tinget adskillige Gange i de Aar, jeg har været Rigsdagsmand, og Tanken har tidt været stærkt anbefalet fra adskillige ærede Medlemmer, men jeg skynder mig med at sige, at naar Finansudvalget har henvist dette Andragende til Ministerens Overvejelse, er det ikke af den Grund, at Finansudvalget staar enigt om at anbefale, at Ministeren skulde stille Forslag om at give Aarhus Teater 25,000 Kr. Sagen er, at da det kgl. Teaters Forhold skulde tages op til Overvejelse i en nær Fremtid, har Udvalget ment, at det maaske var heldigt at faa ogsaa Provinsernes Teaterforhold ind under Overvejselen sammen med det kgl. Teaters Forhold. Der er sikkert mange i Finansudvalget og dette Ting, der helst saa, at vi kom bort fra Bevillingen ogsaa til det kgl. Teater, eller i alt Fald ønske, at vi ikke komme ind paa at give Bevillinger til Teatre, der rejse sig rundt omkring i Provinsbyerne. Det kan have farlige Konsekvenser at begynde paa slikt, thi gives der først Bevilling f. Eks. til Aarhus, vil sikkert Odense, Aalborg, Esbjerg og adskillige andre Byer — hvorfor ikke ogsaa de mindre? — kræve Tilskud. Vi have ment, det var rigtigt at faa Sagen bragt til Ende ved at henvise den til Ministerens Overvejelse i Forbindelse med Overvejselen af det kongelige Teaters Forhold. Hvis vi ikke kunne komme til en Nedsættelse af Tilskuddet til det kongelige Teater — hvis Ministeren finder det rimeligt, at der vedblivende ydes Tilskud —, kunde der muligvis af denne Sum, enten det nu bliver den samme eller en noget mindre end den, der nu ydes, stilles nogen Hjælp i Udsigt til god Skuespilkunst i Provinserne, enten som Tilskud til Selskaber eller paa anden Maade. Overfor et saadant Forslag ville Tingets Medlemmer selvfølgelig staa frit, og naar vi foreslaa at henvise Andragendet, er det altsaa ikke for at opfordre Ministeren til at komme med Forslag om Tilskud til Aarhus Teater, men det er, for at dette Spørgsmaal kan overvejes sammen med det kgl. Teaters Forhold.

Jeg skal hermed paa det bedste anbefale Henvisningen af disse 4 Andragender til Ministeren.

Bluhme: Jeg har tilladt mig som Ændringsforslag at foreslaa at henvise det i Betænkningen Nr. 93 omtalte Andragende til Ministeren. Det er indsendt af en Lærer ved Esbjerg Kommuneskole, der andrager om at faa sin Anciennet fra den Tid, han begyndte sin Lærergerning ved den private Realskole, regnet med. Udvalget har ikke ment at kunne gøre Indstilling, da der ikke foreligger Oplysning om, at Andragendet har været hos Ministeren. Andragendet er for Tiden hos Ministeren, og naar Andragendet blev indbragt her i Tinget, var det i Haab om, at der, forinden det kom for her i Tinget, vilde kunne foreligge et Svar fra Ministeren. Om denne Sag vilde i alt Fald det ærede Udvalg kunne have faaet Oplysning hos Ministeren.

Den paagældende Lærer har været ansat ved Esbjerg private Skole og har vist sin Dygtighed paa forskellig Maade. Han har bl. a. haft Stipendium til en Englandsrejse og været ansat som ministeriel Censor ved almindelig Forberedelseseksamen. Dette viser, at Manden er dygtig. Han er fra den private Realskole, hvor han har tjent i 16 Aar, gaaet over til Kommuneskolen i Esbjerg. Man har sat Pris paa at faa Manden knyttet dertil, og han selv har ogsaa ment, at hans Kræfter og Evner vilde komme bedre til deres Ret ved, at han gik over til den kommunale Skole. Han havde i sin tidligere Stilling omtrent 2,500 Kr. i Indtægt, men ved Overgangen til den kommunale Skole kom han ned paa omtrent 1,000 Kr. Selvfølgelig vil han, efterhaanden som han rykker frem i Alder, stige i Løn, men det vil kun ske langsomt, hvis ikke den lange Anciennet fra den Tid, han traadte ind i den private Skole, kan komme ham til Nytte. Det er en Selvfølge, at en Mand med en stor Børneflokk umuligt kan leve for disse 1,000 Kr., og naar han nu af Interesse for Sagen er gaaet over til Kommuneskolen, har han ment, at det var et billigt Forlangende, at den Tid, han har været ansat ved Realskolen, maatte komme ham til gode ved Beregningen af hans Anciennet. Han mener saa meget mere at kunne gøre dette, som den private Skole, ved hvilken han har tjent, er støttet og kontrolleret af Staten, saa at hans Virksomhed der paa en Maade kan anses for at have været i Statens eller i alt Fald i Kommunens Tjeneste. Jeg ved ikke, om der er Præcedens for, at en Mand fra en vellønnet Stilling ved Realskolen træder over i en mindre Stilling ved Kommune-